And a person should be liable for ransom

ויהא אדם חייב בכופר –

OVERVIEW

The גמרא asks that we should derive through a ק"ן from שור that a person who kills someone should be liable to pay תוספות explains why we cannot refute this attempted ק"ן from various פסוקים (that a person does not pay כופר).

תוספות responds to an anticipated question:

מלא תקחו כופר לנפש רוצח² לא נפקא -

We cannot derive from the פסוק of, 'do not take כופר for a murderous soul', that a person does not pay -

- דההיא (אמר) דאיצטריך דאיצטריך ממונא למפטריה ממונא מיניה ממונא ניה דההיא (אמר) דההיא ווא דההיא (אמר) דר to exonerate him from the death penalty -

כדאמרינן בפרק אלו נערות (כתובות דף לז,ב) -

As the גמרא states in פרק אלו נערות -

והכא איירי שיהרג וישלם כופר⁴ כמו השור - 1

However here we are discussing that the רוצה should be killed and in addition, to also pay כופר, just like the ox, who is killed and additionally his master pays –

תוספות rejects a different source to exempt the killer from paying כופר:

ימדתנא דבי חזקיה (שם דף לה,א) לא נפקא אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין כמו במזיד במתכוין 8 רשם דף לה,א) לא נפקא אלא לפטור שוגג בלא מתכוין אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין אלא לא לא לא מחלים אלא לפטור במזיד במתכוין אלא לפטור במזיד במתכוין אלא לא מחלים אלא לפטור במזיד במתכוין אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין מון ליינו במזיד במתכוין אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין ליינו במזיד במתכוין אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין היינו ליינו במזיד במתכוין אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין היינו להיינו ליינו במזיד במתכוין אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין היינו ליינו ליינו במזיד במתכוין היינו ליינו ליינו ליינו במזיד במתכוין היינו ליינו ליינו ליינו ליינו לא נפקא אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין היינו ליינו לי

-

 $^{^{1}}$ כופר (or ransom) is the money the owner of a שור המועד has to pay to the heirs of the one who was killed by the ox. The תורה refers to this payment (in [משפטים] כא,ל (money to ransom his soul). There is a dispute whether the amount of this קבופר payment is the value of the owner of the ox or the deceased.

² במדבר (מסעי) לה,לא. It seemingly states clearly in this פסוק that a רוצה (a murderer) does not pay כופר.

³ Others suggest amending this to איצטריך (instead of דאיצטריך).

⁴ See (however) רש"י ד"ה ויהא אדם (who disagrees with 'תוס').

⁵ See 'Thinking it over'.

 $^{^{7}}$ See מהרש"א משה and נחלת משה.

⁸ The ruling of קלב"מ is regarding that if one committed a capital crime (killing someone), and at the same time caused monetary damage, he is exempt from paying the monetary damage since he is liable for a capital crime. The extends this exemption that even if he will not receive capital punishment (for he is a שוגג היים instance) nevertheless he is still exempt from payment.

without intent (from paying money) just as a premeditated intentional killing is exempt from payment, meaning -

שזה כזה' -

That this one (שוגג) is like this one (מזיד);

אבל כופר באדם כל זמן דלא אשכחן דפטור 10 בשום מקום לא מצינן למילף מיניה כלל: However regarding כופר by a person, as long as we do not find any source that he is exempt from paying כופר, we cannot derive anything from the תנא דבי חזקיה אוכר פשוגג סיינה (whether he killed במזיד or בשוגג בשוגג).

SUMMARY

The פסוק סf לא תקחו כופר teaches us that we cannot accept מיתת בי"ד. The גמרא here wants to derive that he should be killed and pay תנא דבי. The תנא דבי merely compares מזיד but does not rule whether there is a liability of כופר or not.

THINKING IT OVER

According to תוספות that the question of ויהא אדם חייב בכופר means that he should pay ויהא אדם הייב בכופר in addition to being killed, why does the פסוק need to write ולא תקחו כופר לא תקחו כופר since even when he is killed he still is required to pay כופר אס סטייטטון, so obviously we will not accept כופר סטייט to set him free?! 12

⁹ So if we would know with certainty that a רוצה במזיד does not pay כופר (when he is killed for his murder) we would also know that a כופר does not pay.

¹⁰ See footnote # 8 that קלב"מ teaches us only that there is no liability for the monetary damage that he caused at the time of the killing, but there is no source (as of yet) that there is no payment for the killing.

¹¹ See footnote # 5.

¹² See אוצר מפרשי התלמוד # 59.